

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 270. Quid Confessarius captivi vel condemnati ad mortem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

premant. Et quomodo etiam in articulo mortis possit pœnitentia agi, recte deducit Viexm. p. 6. c. 6. Exempla, quibus spes nostra ex Dei bondate & misericordia erigitur, affert Voglerus su. præl. 3. c. 11.

1841. Q. 270. *Quid observare debent Confessarii captivi vel condemnati ad mortem?* Rz. §. 1. Confessarium Rei instruit Busenb. relatus l. 4. nu. 1531. Quid autem Reo liceat, dictum est ibidem an. 1521. Confessarium Magæ, beneficæ, & similiū, qui cum dæmone pactum habuerunt, instruit idem Busenb. relatus l. 3. p. 1. nu. 41. Item Voglerus im Trostbronn l. 7. c. 7. Communi- ter notant omnes, quamdiu in captivum sententia lata non est, non facilè audiendum pro confessione, præsertim si neget illa, de quibus accusatur, quia periculum est, ne quantumvis fecerit, etiam in confessione neget, ut Confessarium habeat patronum. Quod si teneatur ob crima, quæ non negat, tum audiri potest, ut & plerumque tum, quando suā sponte peti- confiteri: nihilominus assecuret eum Confessarius, etiam cum juramento, si opus, nihil ob- futurum, quidquid inter se sincere loquentur extra Sacramentum.

1842. §. 2. Non spondeat se fore patronum pro ejus vita, tum enim non ita serio se disponit, & si spe cadat, facilè alienabitur à Confessario, hinc potius disponat ad exspectandam resigna- tè veluti de manu Dei quamcunque senten- tiā, interim profuturum, si de peccatis serio doleat, & in satisfactionem offerat ignominiam & molestias carceris. Nihil æquivocè loquatur cum illo, ne postea cōqueri possit se deceptum, quod potest esse causa gravis perturbationis in fine vitæ.

§. 3.

§. 3. Si Reus est, & teneatur crimen etiam 1843.
 capitale fateri Judici h̄ic & nunc legitimè interroganti, suadere imò & obligare potest, ut fateatur, nec ideo sit irregularis, *Vasq. Turr. Lugo, Aversa q. 16. l. 12.* quod *Arr. d. 43. n. 26.* dicit fibi esse evidens, quia non est credibile Ecclesiā voluisse impomere irregularitatem actioni, ad quam h̄ic & nunc tenetur Confessarius pro salute æterna sui pœnitentis.

§. 4. Quamvis secundūm *Vasq. Az. Less.* & 1844.
 alios apud *Dian.* p. 3. t. 5. R. 102. omnes, qui non sunt ministri justitiae, per se loquendo, cooperari possint ad fugam talis Rei, & instrumenta offerre ad effringendos carceres, tamen ab eo, uti & à fuga suadenda abstineat Confessarius, ne commoveat in se Magistratus.

§. 5. Confessarius non indicet ipsem et sententiam mortis Reo, sed permittat id fieri per alium: nec proponat ei tristia sed consolatoria & excitantia ad spem æternæ felicitatis. 1845.

§. 6. Damnatis ad mortem plerumque injungenda est levissima pœnitentia, quam statim expleant, etiam cum ipso Confessario: possuntque ei pro pœnitentia injungi cruciatus vel angores ante supplicium, aut etiam supplicium ipsum, ut quantum potest, patienter sustineat. Si possit, adducat Reum, ut dormiat nocte ante mortem, alioqui deficiet viribus capitis: & expedit dormienti adesse aliquem, qui excitatum animet.

§. 7. Caveat, ne sit causa, cur mors approperiatur, ne forte, secundūm sententiam aliquorum Doctorum, irregularitatem incurrat: unde non præeat Reum, aut si fistat, non moneat, ut perget, sed sequatur ipse, & fistenti se accommodet. 1847.

1848. §. 8. Si existens in scalis adhuc confiteritur, si prius jam confessus est, & Judex difficulter concederet descensum, moneat de dolore eligiendo, & ibi absolvat: si autem ex pertinacia antea non fuit confessus, rogandus Judex, ut permittat descendere.

1849. §. 9. Si per testimonia plenè convictus, negat crimen, *Suar.* & *Sanch.* nolunt, *Hart.* & *Potel.* volunt absolvi: *Avers.* l. 1. rectè dicit, si statim dubiè præsumi possit non fecisse, absolvendum, quia hic potius credendum Reo: i autem ipsemet Confessario sit fassus, non esse absolvendum, nisi velit etiam in judicio fati, quia ad hoc tenetur.

1850. §. 10. Nec ante nec post supplicium quidquam dicat contra Judices, sed solos privatum admoneat, si opus, debet enim stare pro autoritate Judicium ne Reos conciter, & sic mortem impatientius admittant. Plura videri possunt apud *Lohner De conversatione Apostolica p. c. 5. Voglerum Frostbronn l. 7. c. 2. 3. 4. Polani in Methodo adjuvandi moribundos c. 18.*

1851. Q. 271. Quid agendum sit Confessario homini ebriosi, vel habentis ebriosam uxorem. Bl. §. 1. Ebriosus obligandus est ad declinandas occasionses bibendi, vel ad bibendum non plus, quam sciat per experientiam se posse portare. Si monitus non faciat, in poenam injungenda abstinentia à potu inebriante diebus illis, quibus prævidetur futura occasio. Si bibere debet, et quod cogatur prandere vel agere cum aliis bibentibus, nec omnino possit nequidem per fraudem declinare haustum, sugerenda sunt præservativa & naturalia remedia pro cavenda ebrietate, qualia colligit *Gob.* in *Quint. 5. c. 5. l. 1. &c.*